

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jacobi Alvarez de Paz Opera

De Vita Spirituali, Eivsque Perfectione - Libri quinque

Álvarez de Paz, Jacobo

Lvgdvni, 1611

Index Librorvm, Partivm, Et Capitvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77833)

I N D E X
 LIBRORVM, PARTIVM,
 ET CAPITVM.

DARTES & Capita Libri primi,
 in quo agitur de incitamentis reli-
 giosorum ad vitam spiritualem
 consecrandam.

Prooemium.

Pars I. huius Libri de Miseriis sæculi.

Multa esse, quæ religiosos ad vitam spi-
 ritualem inuitent. Cap. j.

Inter ea, quæ religiosos mouent ad vi-
 tam spiritualem, magni momenti
 esse considerare mala sæculi, & bona
 religionis. Cap. ij.

De miseriis sæculi, à quibus per vitam
 religiosam sumus liberati. Cap. iij.

De Cæcitate eorum, qui in sæculo nos
 erudiebant. Cap. iiij.

De Intemperantia passionum, quæ nos
 in sæculo cruciabant. Cap. v.

De Difficultate veræ pœnitentiæ in sæ-
 culo faciendæ. Cap. vj.

De Ignominia, atque insipientia sæcu-
 li. Cap. vij.

De Ignominiosa nuditate virtutum,
 quæ est in sæculo. Cap. viij.

Quam sit homo præfidiis ad bonum
 destitutus in sæculo. Cap. ix.

Quam vilis, & abiectus sit homo, qui
 mundana sectatur. Cap. x.

Quòd magnum bonum sit hæc omnia
 mala sæculi effugisse per religiosam
 vitam. Cap. xi.

Pars II. de Bonis vitæ religiose.

De Bonis religiose vitæ, & primò
 quanta benignitate Deus religiosos
 aspiciat. Cap. xij.

De Vocazione religiosa, & quòd homo
 eius beneficio vocetur ad vitam.

Cap. xiiij.

De Auxiliis gratiæ homini in vita reli-
 giosa attributis. Cap. xiv.

Quanta sit magnitudo, ac sublimitas
 animæ religiose. Cap. xv.

Quanta sit tranquillitas animæ reli-
 giose. Cap. xvj.

Quam magna sit occasio puritatis cor-
 dis in vita religiosa. Cap. xvij.

Religiosos aptissimos esse, vt Ecclesiæ
 profint. Cap. xiiij.

Religiosos non solùm aliis prodesse,
 verùm etiam in seipsis aliorum fra-
 trû inspectione proficere. Cap. xix.

Religiosos ad magnam Dei familiari-
 tatem, & amicitiam fuisse vocatos.
 Cap. xx.

De Protectione Dei erga religiosos, &
 quibus rationibus cognoscatur.

Cap. xxj.

Pars III. de Sublimitate vitæ religiose.

Quòd anima religiosa est sponsa Dei,
 ac primò de vinculo huius spiritua-
 lis coniugij. Cap. xxij.

De Mutuo consensu coniugij spiritua-
 lis inter Deum, & animam religio-
 sam. Cap. xxxij.

De Communi vitæ consuetudine Dei
 & animæ religiose. Cap. xiv.

De Fide, ac prole Dei, & animæ reli-
 giose. Cap. xxv.

De Indumentis, quæ in cœnobio in-
 duit anima religiosa. Cap. xxvj.

De Pretiosis gemmis animæ religiose.
 Cap. xxvij.

De honore religiosorum, ac primò,
 quòd sit verus honor. Cap. xxviij.

De Stabilitate honoris religiosorum.
Cap. xxix.

Quanta sit magnitudo honoris religiosorum. Cap. xxx.

Religiosos, omnia prædicta bona suscepisse, vt Dominus sit Deus eorum, ipsi autem populus Dei. Cap. xxxj.

Religiosos hunc præstantissimum finem non assequi habitum monachalem gestando, sed vitam spiritualem agendo. Cap. xxxij.

Religiosis semper vitam Spiritualem esse sectandam, ac de illa in sequentibus esse tractandum. Cap. xxxij.

PARTES, ET CAPITA

Libri Secundi, in quo agitur de vita spirituali, & eius partibus.

Prooemium.

Pars I. de Substantia vite spiritualis, & quindecim eius gradibus.

Vitam spiritualem, prout in habitu consistit, esse gratiam faciètem nos gratos Deo. Cap. j.

De Discrimine vitæ naturalis, & spiritualis. Cap. ij.

De Sex indicis vitæ spiritualis. Cap. iij.

De Sex aliis vitæ spiritualis coniecturis. Cap. iv.

Quid sit vita Spiritualis, prout in actione consistit. Cap. v.

Quæ opera ad vitam spiritualem pertineant. Cap. vj.

Quem finem habere debeant opera vitæ spiritualis. Cap. vij.

Qua regula sint opera vitæ spiritualis examinanda. Cap. viij.

De Quinque gradibus vitæ spiritualis, qui ad incipientes pertinent. Cap. ix.

De Quinque aliis gradibus proficientium in vita spirituali. Cap. x.

De quinque gradibus perfectorum in vita spirituali. Cap. xj.

Quòd Terminus vitæ spiritualis, &

graduum eius, est vita in perpetuum duratura. Cap. xij.

Pars II. de triplici vita spirituali, Sacris litteris adumbrata.

De triplici vita spirituali, actiua, contemplatiua, & mista. Cap. xij.

De prima imagine vitæ actiuae, & contemplatiuae. Cap. xiv.

De Secunda imagine vitæ actiuae, & contemplatiuae. Cap. xv.

De Tertia imagine vitæ actiuae, & contemplatiuae. Cap. xvj.

De Quarta imagine vitæ actiuae, & contemplatiuae. Cap. xvij.

De Imaginibus vitæ mistæ, & quare viris sit designata. Cap. xvij.

Quòd vita mista etiam fuerit mulieribus designata. Cap. xix.

Quòd vita mista fuerit in animalibus Ezechielis præsignata. Cap. xx.

Pars III. de Substantia, fine, & officio vitæ actiue.

In quo consistat vita actiua. Cap. xxj.

In quem scopum tendat vita actiua. Cap. xxj.

Quæ sint actiones propriæ vitæ actiuae. Cap. xxij.

Quid necessarium sit, vt actiones vitæ actiuae bonæ sint, meritoriae, atque perfectæ. Cap. xxiv.

Vitam actiuam ad nouitios religionum pertinere: & hi, quales esse debeant. Cap. xxv.

Vitam actiuam ad religiosos etiam rerum temporalium administratos pertinere, & hi quales futuri sint. Cap. xxvj.

Pars IIII. de Substantia, fine, & officio vitæ contemplatiuae.

De Duplici vita contemplatiua, & de qua illarum in sequentibus tractandum. Cap. xxvij.

De Substantia, & natura vitæ contemplatiuae. Cap. xxvij.

De Fine vitæ cõtemplatiuae. Cap. xxij.

De

De Præparatione ad vitam contemplatiuam. Cap. xxx.

De Officiis vitæ contemplatiuæ. Cap. xxxj.

Quod Vita contemplatiua est propria religiosorum solitariorum, & hi quales esse debeant. Cap. xxxij.

Vitam contemplatiuam etiam pertinere ad religiosos scholares omnium religionum, & quales à prælatis optentur. Cap. xxxiij.

Pars V. de Substantia, sine, & officio vitæ mistæ, & eius præstantia supra alias.

Statum clericalem, cuius est vita mista, auxilio religiosorum indiguiffe ad salutem animarum curandam. Cap. xxxiv.

Religiosos in auxilium statui clericali datos esse, vt saluti animarum consulant, & vitam mistam profiteantur. Cap. xxxv.

Quæ sit natura vitæ mistæ. Cap. xxxvj.

Quis sit finis vitæ mistæ. Cap. xxxvij.

Quæ sint officia vitæ mistæ. Cap. xxxviiij.

Ad quos pertineat vita mista. Cap. xxxix.

Quod ex his tribus vitis spiritualibus actiua est prior, & imperfectior. Cap. xl.

Quod vita contemplatiua est perfectior, & tempore posterior, quam actiua. Cap. xli.

Quod vita mista est duabus aliis dignitate prior. Cap. xliij.

De eadem perfectione vitæ mistæ. Cap. xliij.

Quod vita mista sit aliis duabus temporis executione posterior. Cap. xliij.

PARTES ET CAPITA

Libri Tertij, in quo agitur de natura perfectionis vitæ spiritualis.

Proœmium.

Pars I. docet perfectionem consistere in charitate Dei, & proximi.

De Perfectionis nomine & notione. Cap. j.

De Tribus perfectionibus vitæ spiritualis, & quæ vestiganda. Cap. ij.

Perfectionem vitæ spiritualis omnibus, sed præcipuè religiosis esse possibilem. Cap. iij.

Perfectionem non esse sitam in gratis gratis datis. Cap. iij.

Perfectionem non esse positam in consiliis Euangelicis. Cap. iij.

Perfectionem non esse constitutam in præceptis Decalogi. Cap. iij.

Perfectionem consistere in charitate Dei, & proximi. Cap. iij.

Perfectionem non in amore concupiscentiæ erga Deum, sed in vera charitate amicitiae consistere. Cap. iij.

Perfectionem non esse charitatem efficientem, sed efficientem. Cap. iij.

Non quamcumque charitatem efficientem esse perfectionem. Cap. iij.

Pars II. de altera perfectionis parte, scilicet de charitate Dei.

Quæ charitas nomen & naturam perfectionis obtineat. Cap. iij.

Tribus similitudinibus exponitur, quæ charitas sit perfectio. Cap. iij.

De Quatuor primis fructibus perfectionis. Cap. iij.

De Quatuor Medijs fructibus perfectionis. Cap. iij.

De Quatuor Postremis fructibus perfectionis. Cap. iij.

Perfectionem vitæ spiritualis ad Deum relatam illo præcepto contineri: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, &c.* Cap. iij.

Quomodo perfectio exponatur illis verbis: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.* Cap. iij.

Quomodo perfectio exponatur illis verbis: *Diliges Dominum Deum tuum ex tota anima tua.* Cap. iij.

Quomodo perfectio exponatur illis verbis: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.* Cap. iij.

Quomodo perfectio exponatur illis verbis: *Diliges Dominum Deum tuum ex tota anima tua.* Cap. iij.

Quo pacto perfectio explicetur illis

verbis; *Diliges Dominum Deum tuum ex omnibus viribus tuis.* Cap. xix.

Quo pacto perfectio explicetur illis verbis: *Diliges Dominum Deum tuum ex tota mente tua.* Cap. xx.

Qua ratione perfectio exprimat illis verbis: *Diliges Dominum Deum tuum ex tota virtute tua.* Cap. xxj.

Qua ratione perfectio exprimat illis verbis: *Diliges Dominum Deum tuum ex omni fortitudine tua.* Cap. xxij.

Pars III. de altera Perfectionis parte, scilicet de Charitate proximi.

Perfectionis substantiam, etiam in fratrum charitate consistere: Et primo quid sit fraterna charitas. Cap. xxij.

Non omnem fraternam charitatem perfectionem esse. Cap. xxiv.

Quæ fraterna charitas sit vitæ Spirituales perfectio. Cap. xxv.

De primo fructu perfectionis ad proximos relatæ, qui est, neminem temerariè iudicare. Cap. xxvj.

De secundo fructu huius perfectionis, qui est, nemini obloqui. Cap. xxvij.

De tertio fructu huius perfectionis, qui est, omnes opere & exemplo iuuare. Cap. xxvij.

Perfectionem, qua ratione iungit nos proximis, eo loco contineri: *Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos:* Et præceptum Christi vocari, propterea quòd contineat in se charitatem Dei. Cap. xxix.

Perfectionem fraternæ charitatis præceptum Christi esse vocatam, quia continet aliam perfectionis proprietatem, quòd ad omnem legem custodiendam inclinet. Cap. xxx.

Perfectionem fraternæ charitatis præceptum Christi vocari ob aliam perfectionis proprietatem, quòd omnibus animæ morbis medeatur. Cap. xxxj.

Perfectionem fraternæ charitatis præceptum Christi vocari, ob aliam

perfectionis proprietatem, quòd membra status religiosi coniungat. Cap. xxxij.

Perfectionem fraternæ charitatis præceptum Christi esse vocatam, ob aliam perfectionis proprietatem, quòd iustos fortes ad laborandum efficiat. Cap. xxxij.

Perfectionem fraternæ charitatis Christi præceptum appellari, propter ea quòd excellentias perfectionis contineat. Cap. xxxiv.

Christum hanc perfectionem fraternæ charitatis exemplo docuisse. Cap. xxxv.

De eodem exemplo Christi, quo hanc perfectionem docuit. Cap. xxxvj.

Adhuc de eodem exemplo Christi, quo perfectionem fraternæ charitatis docuit. Cap. xxxvij.

Duodecim documeta ad consequendam perfectionem charitatis erga Deum. Cap. xxxvij.

Duodecim alia documenta ad consequendam perfectionem charitatis erga proximum. Cap. xxxjx.

Conclusio libri, & quis possit dici perfectus. Cap. xl.

*PARTES, ET CAPITA
Libri Quarti, in quo agitur de mirabili
dignitate Perfectionis.*

Prooemium.

Pars I. De dignitate Perfectionis sumpta ex eius nominibus, et ex his, quæ per suam naturam illi insunt.

Perfectionis dignitatem ex nominibus in Sacris literis ei attributis colligi: ac primò quòd vocetur sapientia. Cap. j.

Perfectionem vocari drachmam, qua felicitatem coëmimus. Cap. ij.

Perfectionem vocari margaritam, propter quam emendam omnia nostra vendidimus. Cap. iij.

Perfectionem vocari thesaurum, ob cuius amorem vniuersa reliquimus. Cap. iij.

Perfectionem vocari montē, in quem laborando conscendimus. Cap.v.
 Perfectionem vocari regnum Dei, vel regnum cœlorum, quod violenti diripimus. Cap.vj.
 Quod perfectio est familiarissima amicitia hominis, & Dei. Cap.vij.
 Quod perfectio est arctissima cognatio hominis cum Deo. Cap.vij.
 Quod perfectio est maxima unio inter animam, & Deum. Cap.ix.

Pars II. de dignitate Perfectionis ex eius adiunctis.

Perfectionem esse huius vitæ beatitudinem. Cap.x.
 Perfectionem esse præstantissimum opus Dei. Cap.xj.
 Perfectionem nõ aliis, quàm Dei amicissimis esse concessam. Cap.xij.
 Perfectionem maxima gloria Deum afficere. Cap.xij.
 Quod perfectio animã ab omni morbo sanet. Cap.xiv.
 Quod perfectio animã in verissimam dignitatem extollat. Cap.xv.
 Quod perfectio animam immensis divitiis multiplicet. Cap.xvj.
 Quod perfectio ineffabiles delicias contineat. Cap.xvij.
 Quàm sint viles Ecclesiæ perfecti. Cap.xvij.
 De pulchritudine animæ perfectæ. Cap.xix.
 De pace animæ perfectæ. Cap.xx.
 De securitate animæ perfectæ. Cap.xxj.
 De libertate animæ perfectæ. Cap.xxij.
 De sanctissimis cogitationibus & desideriis animæ perfectæ. Cap.xxij.

Pars III. de dignitate Perfectionis ex parte diuina prouidentia erga perfectos.

De singulari prouidentia Dei erga perfectos. Cap.xxiv.
 Quomodo Deus perfectos illuminet. Cap. xxv.
 Qualiter Deus perfectos inflammet. Cap.xxvj.
 Quod Deus potentissimè perfectos ad

bonum roboret. Cap.xxvij.
 Quod Deus fortissimè perfectos à malo retrahat. Cap.xxvij.
 Quod Deus suavissimè perfectos à tribulationibus liberet. Cap.xxix.
 Quanta benignitate Dominus perfectorum orationes exaudiat. Cap.xxx.
 Quantis donis Deus perfectos repleat. Cap.xxxj.
 Quanto honore Deus perfectos afficiat. Cap.xxxij.
 De victoriis perfectorum. Cap. xxxij.
 Quàm admirabilis sit perfectorum vita. Cap.xxxiv.
 Quàm pretiosa sit perfectorum mors. Cap.xxxv.
 Quàm ineffabile sit perfectorum præmium. Cap.xxxvj.
 Quàm iucunda sit perfectorum memoria. Cap. xxxvij.
 Quod perfectio ob summam sui dignitatem ab omnibus sit excolenda. Cap.xxxvij.

*PARTES, ET CAPITA
 Libri Quinti, in quo agitur de excitando desiderio Perfectionis.*

Proœmium.

Pars I. de Perfectionis desiderio, & septem excitatorijs eius.

Perfectionem donum Dei esse, non tamen nostram cooperationem excludere. Cap.j.
 Assequendæ perfectioni cooperandum homini esse, tum desideriis, tum operibus. Cap.ij.
 Concipiendum esse nobis desiderium perfectionis. Cap.ij.
 Hoc perfectionis desiderium magnum esse debere. Cap.ij.
 Multa esse, quæ hoc perfectionis desiderium excitent: quorum primum est ipsius aestimatio perfectionis. Cap. v.
 Secundum excitatorium desiderij perfectionis est scire, quod temporalia non fatiant. Cap.vj.
 Tertium excitatorium desiderij perfe-

ctiois,

- ctionis; quòd spiritualia animo satisfaciant. Cap.vij.
- Quartum excitatorium desiderij perfectionis; quòd Deus impensè vult, vt perfectionē quaramus. Cap.vij.
- Quintum excitatorium desiderij perfectionis; quod ipsum est signum inhabitantis gratiæ. Cap.ix.
- Sextum excitatorium desiderij perfectionis; quòd non proficere, deficere est. Cap.x.
- Septimum excitatorium desiderij perfectionis; quòd ad eam quærendam status obligatione constringimur. Cap.xj.
- Pars II. de nonnullis documentis generalibus ad assequendam Perfectionem necessarijs.*
- Religiosus perfectionis cupidus magistrum perfectionis quærat. Cap.xij.
- Religiosus magistro perfectionis in omnibus obediat. Cap.xij.
- Religiosus ipsam perfectionem spiritualis vitæ finem sibi præscribat. Cap.xiv.
- Religiosus oculos semper intendat in magna. Cap.xv.
- Religiosus perfectionem sitiens non aspernetur minima. Cap.xvj.
- Obluiscenda à viro religioso præterita, & sectanda futura. Cap.xvij.
- Desideria in conuersionis initio à religioso concepta diligenter conseruanda. Cap.xvij.
- Propria vocatio perfectionis certissima via à religioso censenda. Cap.xix.
- Obligaciones status suscepti primo loco à religioso subeunda. Cap.xx.
- Opiniones, & dicta tepidorum à religioso contemnenda. Cap.xxj.
- Viri spirituales diligēdi, & ad frequens colloquium quærendi. Cap.xxij.
- Perceptorū mores à religioso sequendi. Cap.xxij.
- Christus Saluator noster, quoad fieri poterit, imitandus. Cap.xxiv.
- Quòd religiosus perfectionis amator à congressu parentum, & propinquorum abstineat. Cap.xxv.
- Quòd religiosus nimias familiaritates vitet. Cap.xxvj.
- Quòd religiosus superfluos discursus, & visitationes fugiat. Cap.xxvij.
- Quòd religiosus de rebus sanctis cum aliis loquatur. Cap.xxvij.
- Quòd religiosus in cunctis bonum exemplum præbeat. Cap.xxix.
- Pars III. de alijs documentis ad Perfectionem comparandam.*
- Quòd religiosus diuinis inspirationibus pareat. Cap.xxx.
- Quòd religiosus bona opera strenuè faciat. Cap.xxxj.
- Quòd religiosus ab operibus supererogationis non desistat. Cap.xxxij.
- Quòd religiosus ordinem in occupationibus teneat. Cap.xxxij.
- Quòd religiosus nullam occasionem proficiendi prætermittat. Cap.xxxiv.
- Quòd religiosus perfectionem amans sit vitæ communis affectator. Cap.xxxv.
- Quòd religiosus sit pusillanimis, & superbæ singularitatis inimicus. Cap.xxxvj.
- Religiosus otiositatem odio habeat. Cap.xxxvij.
- Religiosus nimias occupationes timeat. Cap.xxxvij.
- Religiosus appetitum sciendi moderetur. Cap.xxxix.
- De eodem appetitu sciendi moderando. Cap.xl.
- Sit religiosus in communi conuictu grauis. Cap.xlj.
- Sit Religiosus in conuersione cautus. Cap.xlij.
- Sit Religiosus in eadem vitæ ratione perseuerans. Cap.xlij.
- Quanta sollicitudine sunt hæc documenta seruanda. Cap.xlij.

DEO LAVS.